

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.31. Herculius Victor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII zatus est. Mox vero Paulino Episcopo
 A. C. 627. instante in eodem loco Ecclesiam lapi-
 deam, ampliorem & augustiore forma,
 in cuius medio primum illud Oratorium
 stabat, ædificari curavit, quæ tamen
 Eduino jam fati functo ab ejus Successore
 Osualdo demum perfecta est. Itaque
 Paulinus Episcopus Eduino Rege consen-
 tiente Cathedram Episcopalem in Civi-
 tate Eboracensi erexit, & annis sex se-
 quentibus, quibus regnavit, libere Fi-
 dem prædicavit. Inter alios prolem Re-
 giam, nempe filios quatuor, filiam unam
 & unum nepotem baptizavit. Plurimos
 quoque Nobilitate generis & Dignitate
 præcipuos sacro fonte abluit, tantusque
 illius populi fervor fuit, ut, cum Pau-
 linus aliquando cum Rege & Regina in
 prædium, quod Adreginum vocabatur,
 venisset, triginta omnino diebus cate-
 chizandis & baptizandis utriusque sexus
 hominibus a mane usque ad vesperam sine
 intermissione occuparetur. In illis prin-
 cipiis in fluminibus baptizabat, quia Ora-
 toriis & Baptisteriis construendis tempus
 non erat; unde colligimus, Baptismum
 per immersionem fuisse collatum.

§. XXXI.

Heraclius Victor.

Interim Heraclius Imperator bello Per-
 sico fatigabatur. Nam Persæ capta
 Jero-

Jerosolyma Ægyptum, Alexandriam, Sæculum VII
 Lybiam, & reliquas terras usque ad ter- A. C. 627.
 minos Æthiopiæ armis sibi subjecerunt, Sup. n. 16.
 præter Captivos plurimos, ingenti præ- Theoph. an.
 da abvecta. Anno 615. Indictione ter- 6. p. 252.
 tia Saenus Persarum Dux cum copiis us-
 que Calcedonem pervenit, ubi a civibus
 Constantinopolitanis ultra fretum positus Chr. Pasch.
 conspiciebatur. Heraclius Imperator ad p. 386.
 eum se conferre dignatus profusis donis
 permovit ut recederet, & quia Saenus
 spem magnam faciebat, pacem iniri pos-
 se, Heraclius Legatos misit, deditque
 ad Cosroem epistolam, qua eam submis-
 sissime petebat, culpam exorti belli in
 Phocam rejiciens; sed hac epistola nihil
 potuit obtineri; nam Persæ a Calcedo-
 ne recedentes partem copiarum relique-
 runt, quæ urbem obsederunt, atque an-
 no sequente 616. Heraclii septimo eam
 ad deditioem compulerunt. Cum He- Theoph. an.
 raclius secunda Legatione in Persiam mis- 7. an. 8.
 sa pacem deposceret, Cosroes respon-
 dit: *Non parcam tibi, nisi Crucifixum,*
quem Deum esse dicis, abjeceris, & So-
lem adoraveris.

Ergo Heraclius bellum omnibus viri-
 bus gerendum parabat, & ne a tergo ho-
 stis esset, qui quidquam moveret, pacis
 fœdera cum Cagano seu Avarum Duce
 iniit; quippe ille Thraciam armis infe-
 staverat. Cum nemo esset, qui pecu-
 nias

Sæculum VII nias mutuas dare posset, Bona Ecclesiarum, atque etiam candelabra & alia vasa S. Sophiæ accepit, unde signata pecunia cuderetur; tum Paschæ Festo celebrato, quarto Aprilis, Indictione 10. anno Regni sui 12. id est anno 622. sequente die iter ingressus est, in Persiam mo-

Chr. Pasch. *p. 390.* turus. Ubi in conspectu exercitus fuit, arrepta Jesu Christi imagine, quæ non hominum manibus picta credebatur, militibus suis juramento se obstrinxit, ipsos, quoad viveret, se inpugna socium habituros, nec etiam in se unquam vel Imperatoris vel patris affectum desideraturos. Quibus adjecit: *videtis, conculcatam a Dei hostibus patriam, devastatas urbes, & civibus vacuas, Sanctuaria combusta, mensas incruentis Sacrificiis destinatas sanguine profanatas, atque Ecclesiarum Sanctitatem spurcissimis voluptatibus inquinatam.* Ita Heraclius militi suo animos addidit, jamque illo anno felicibus auspiciis cum Persis congressus, eos in Armenia proelio vicit.

Theoph. an. Anno sequente 623. Indictione undecima in Persiam penetravit, & Cosroem
1. p. 258.
Cedr. an. 13. Urbem Gazac, in qua Templum erat
p. 412. Igni sacrum, deferere coegit. Heraclius urbem intravit, & in Regia Statuam Cosrois aspexit sedentis sub arcuato fastigio, quod Cœli similitudinem referebat. Circa Regem pendebant sol & luna,

luna, stellæque, Angeli quoque adsta-
bant, scepra gestantes. Non nunquam
ex machinis guttæ demittebantur plu-
viam imitantes, & excitabatur fragor
tanta arte, ut Cœlum tonare crederetur.
Imperator Palatium istud, Templum ignis,
totamque Civitatem flammis deleri jussit;
tum exploraturus, quo cohortes in hiberna
mittendæ essent, exercitu per triduum
expiato Evangelia aperuit, & sibi præcipi
intellexit, ut in Albania hibernaret.

Itaque Superstitio illa, quæ *Sortes
Sanctorum* dicebatur non minus Orientalium,
quam Occidentalium Christianorum animos
corrumpebat. Hic ea, quæ de his Sortibus
occasione Concilii Agathensis & alibi dixi,
relegi possunt. Postquam Heraclius in Albaniam
pervenit, quinquaginta millia captivorum,
quos adduxerat, commiseratione motus,
libertati restituta, etiam rebus ad reditum
necessariis adjuvit. Unde simul omnes
pro Heraclii incolumitate vota concipere,
cum lacrymis a Cœlo postulantibus; ipse
Persarum Liberator existeret, & Cosroem
perderet, quem Generis Humani perniciem
appellabant; is quippe crudelitate & innumeris
pecuniæ exactionibus omnium odium in se
concitaverat.

Sæculum VII
A. C. 627.

Heraclii Victoria.

Sup. l. XXXI
n. I. XXXIV.
n. 32.

Sæculum VII

A. C. 627.

Theoph. an.
14. p. 260.

p. 263.

p. 264.
Chr. Pasch.
p. 391.

Postero anno 624. Heraclius fortuna non minus quam antea favente bellum gessit, cumque milites sui ad ingentem hostium multitudinem obstupescerent, dicebat: *Commilitones! Deo opem ferente unus vestrum mille hostes fugabit. Nos ipsos Deo in Sacrificium offeramus pro Salute fratrum nostrorum. Coronam Martyrii apprehendamus; sic nos futura Sæcula laudibus celebrabunt, & Deus mercedem dabit.* Illo anno, imminente jam hyeme, Heraclius Sarbazaram Persarum Ducem, occupavit incautum, & turbatis ordinibus in fugam vertit. Anni sequentis expeditio rursus Heraclio ex votis cessit; hinc Cosroes, furore agitatus omnium Ecclesiarum Persis subditarum thesauros diripi iussit, & Christianos, quo magis irritaret Heraclium, Nestorii Sectam profiteri coegit. Interim Civitas Constantinopolitana maximo periculo defuncta est; nam Sarbazara cum Persarum haud modico exercitu Calcedone erat, & e Regione opposita Avarum Dux, violata foederum fide, cohortes suas urbi admoverat, & communicatis cum Persis consiliis assultu superare pertinaciter contendebat. Verum Romanis mœnia fortissime tuentibus ab incepto desistere & suos abducere coactus est. Id factum mense Julio anno 626. atque manifestum auxilium per preces Sanctæ Virginis impetra-

petratum credidere. Anno 627. die Sab-
 bati, duodecimo Dec. Heraclius cum
 Persis conflixit, atque memorabili pu-
 gna per horas undecim continuas edita,
 penitus hostium agmina profligavit. Ro-
 manorum haud plures quam sexaginta de-
 siderati. Tum Imperator fugientium ter-
 gis imminens, captis Cosrois incensis-
 que Palatiis, in Persiæ interiora pene-
 travit.

Sæculum VII
 A. C. 276.

Th. p. 266.

§. XXXII.

Martyrium S. Anastasi.

Illo tempore S. Anastasius, qui ex Per-
 sarum Mago factus fuerat Monachus,
 desiderio Martyrii incensus, relicto suo
 Monasterio, quod prope Jerosolymam
 erat, Cæsaream Palæstinæ venit. Tunc
 illa Civitas Persis parebat, cumque per
 plateas ambulans aliquos Persas Artem
 supersticiosam tractantes conspexisset,
 tanta sermonis gravitate & vehementia
 errorem reprehendit, ut illi rogarent,
 ne rem cuiquam patefaceret. In equi-
 tes deinde incidit, qui exploratorem es-
 se rati, comprehendunt Monachum, &
 ad Ducem, cui nomen Marzabanus, de-
 ducunt. Is interrogatum, cum in Con-
 fessione Jesu Christi constantem videret,
 cum quodam altero captivo catena ea-
 dem vinciri, & utrumque prægrandes
 lapides ad fabricam deportare jussit. Qui-

V. S. Anast.
 c. 2. ap. Boll.
 tom. 2. p. 433.

Zz 5 dam